

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketingets
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. marts 2012
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Maria Carlsson
Sagsnr.: 2012-0030-0630
Dok.: 348295

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 478 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. februar 2012.

Morten Bødskov

/

John Vestergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 478 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. Del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26/1-12 fra Talsmandsgruppen i Statsfængslet i Vridsløselille vedr. sagsbehandling i Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. REU alm. del - bilag 251.”

Svar:

Talsmandsgruppen i Statsfængslet i Vridsløselille har i den henvendelse, der henvises til i spørgsmålet, anført, at de indsatte bliver udsat for usaglig sagsbehandling af Direktoratet for Kriminalforsorgen. Talsmandsgruppen har i den forbindelse anført, at de indsatte sagsbehandlingsmæssigt er opdelt som værende enten ”almindelige” eller ”særlige”, og at en indsat betragtes som ”særlig”, såfremt den pågældendes sag har været meget omtalt i medierne. Det er endvidere anført, at der gives afslag på f.eks. prøveløsladelse af hensyn til retsfølelsen begrundet i, at den indsatte sag har været omtalt i medierne. Talsmandsgruppen har anført, at dette sker, uanset at der er tale om indsatte, der af fængslet bliver betragtet som mønsterindsatte, og hvor fængslet har indstillet til en positiv afgørelse.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at indsatte, der udstår fængsel i 8 år eller derover, herunder livstid eller forvaring (langtidsindsatte) er delt op i såkaldte ”almindelige” sager og ”særlige” sager. Som eksempler på ”særlige” sager kan nævnes sager vedrørende livstids- og forvaringsdømte, sager vedrørende negativt stærke indsatte, sager hvor der er særlige hensyn til retshåndhævelsen, hvilket kan være sammenfaldende med, at den konkrete sag har været meget omtalt i medierne, eller sager, hvor der er særlige sikkerhedsmæssige hensyn, hvilket kan være tilfældet, såfremt den indsatte er meget undvigelsestruet og/eller har begået ny farlig eller personfarlig kriminalitet under afsoning, undvigelse, udgang, eller udebliivelse/undvigelse fra udgang.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at opdelingen af sagerne har betydning for, hvordan sagerne bliver behandlet. Hvis der er tale om en ”særlig” sag, vil sagen på grund af sin særlige karakter blive behandlet på årlige fællesmøder mellem direktoratet og det fængsel, hvor den indsatte udstår straffen. Hvis der derimod er tale om en ”almindelig” sag, vil der kun blive afholdt ét fællesmøde under hele strafudståelsen. Den øvrige behandling af sagen vil herefter ske på skriftligt grundlag.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har i den forbindelse oplyst, at spørgsmålet om udgang og prøveløsladelse i de ”særlige” sager normalt afgøres i forbindelse med afholdelse af det årlige fællesmøde. Forud for fællesmødet har fængslet sendt en indstilling til direktoratet med fængslets forslag til afgørelse. På mødet drøftes hver enkelt indsat, og man når frem til en afgørelse om, hvad den indsatte kan få tilladelse til. Kan der ikke opnås enighed, er det direktoratet, som har den endelige afgørelse.

Hvis spørgsmålet om udgang og prøveløsladelse rejses af fængslet på skriftligt grundlag, er det også direktoratet, der træffer afgørelse efter indstilling fra fængslet.

Det kan således forekomme, at fængslet har indstillet til direktoratet, at den indsatte meddeles tilladelse til udgang eller prøveløsladelse, men hvor direktoratet ikke er enig i fængslets vurdering og derfor meddeler afslag på det indstillede.

Direktoratet for Kriminalforsorgen træffer afgørelse ud fra en samlet konkret og individuel vurdering af alle momenter i sagen, herunder fængslets vurdering af den indsattes forhold, kriminalitetens art og straffens længde samt hensynet til retshåndhævelsen. Det forhold, at der er tale om en særlig sag, bevirker således ikke i sig selv, at der gives afslag på lempelser i afsoningen mv. på grund af hensynet til retshåndhævelsen. Direktoratet for Kriminalforsorgen har således oplyst, at der ikke foregår usaglig forskelsbehandling i forbindelse med direktoratets vurdering af de konkrete sager.